

pie vita functo, cum a plerisque appeteret dynastis, castitatem in sui Antistitis manibus Deo vovit, et Beatissimæ Dei Matris instinctu tertii Seraphici Ordinis habitum et regulam suscepit. Hinc terrenis bonis abdicatis, tantam vel suorum subiit invidiam ut ab omnibus rejecta ad plures annos in solitudine hac et illac emendicatis alimentis, in omnigenis excolendis virtutibus vitam traduxerit. Turonibus postremo consistens in angustam cellam prope Minorum ædes recessit, ubi quoad vixit divinis officiis in eorum templo adesse, noctes orando agere, herbarum crudarum cibum et aquæ potum adhibere, cilicio torquere membra, peccatores ad Deum reducere, carceribus detentos invisere, ægrotis inseruire omnibus benefacere in deliciis habuit. Angelorum pane quam frequentissime refecta, instar vernantis rosæ rubescere vultu ac suavissima carmina proferre solita erat. In recolenda Christi Domini passione uberioribus interdum lacrymis perfundebatur, sæpiusque ingeminabat verba: Vulnere quinque Dei sint medicina mei. Pro Christianorum unione ac pace, magni schismatis tempore, cunctos ad preces hortabatur; commendans Deo, præ aliis, divini verbi præcones, dicendo: Pone, Domine, verba tua in ore ipsorum sicut promisisti. Tot denique cumulata meritis, miraculorum etiam dono decorata, et sacris refecta, quinto kalendas Aprilis, anno millesimo quadringentesimo decimo quarto, ætatis octogesimo secundo, in cælum evolavit; ejusque corpus veste Clarissarum indutum, et in Ordinis sui templum illatum omni squalore deposito, pristinum juventutis decus subito recepit. Sacrum cultum ei a populis sine intermissione exhibitum Pius Nonus Pontifex Maximus decreto Apostolico confirmavit, ac festo cum Officio et Missa benigne auxit.

OFFICIUM NOVISSIMUM

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS,

PII IX PONTIFICIS MAXIMI JUSSU,

A VENERABILI CLERO SÆGULARI ET REGULARI

IN TOTO ORBE

UNICE RECITANDUM.

MEXICI: MDCCCLXIV.

*Ex Typographia M Murgña, in via [vulgo] Portal del
Aguila de Oro.*

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN SOLEMNITATE

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS

NOSTRI SERAPHICI ORDINIS PATRONÆ.

DUPLEX I. CLASSIS CUM OCTAVA.

IN I VESPERIS.

Ant. et Capitulum de Laud. Psalmi et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V. per annum.

✠ Immaculata Conceptio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R Quæ serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Magnificat. Ant. Beatam me dicent omnes generationes quia fecit mihi magna qui potens est Alleluja.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit tantum commemor. Ferie.

Ad complet. et alias Horas in fine Hymnorum dicitur: Jesu tibi sit gloria, per totam Octavam

Sor Mª Bayesana Teresa con licencia

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ celebrémus. * Christum ejus filium adorémus Dóminum.

Psalm. Venite exultémus.

Hymnus.

Præclára custos vírginum
Intácta mater Núminis,
Cæléstis aulæ jánuæ,
Spes nostra, cæli gaudium.
Inter rubéta lílium,
Colúmba formossísima,
Virga e radíce gérmínans
Nostro medélan vúlneri.
Turrís draconí impérvia,
Amíca stella naufragis,
Tuére nos a fraudíbus,
Tuáque luce dírige.
Erróris umbras discute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória
Qui natus es de Virgine
Cum Patre et almo Spiritu
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsta terra quia in Virgine Maria dignum tibi habitáculum præparásti.

Psal. ut in Fest. B. M. V. per ann.

Ant. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua accépit Maria benedictionem a Dómino et misericordiam a Deo salutáre suo.

V. Deus omnipotens præcínxit me virtute.

R. Et pósuit immaculátam viam meam.

DE LIBRO GENESIS.

Lectio 1. Cap. 3.

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcépít vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi?

Cui respóndit múlíer: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur: de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus: et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad muliére[m]: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, apérientur óculi vestri: et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

R. Per unum hóminem pecátum in hunc mundum intrávit in quo omnes peccavérunt. * Ne tíneas María invenísti grátiam apud Deum.

V. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est prótector tuus. Ne tíneas.

Lectio II.

Vidit igitur múlíer quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábilis: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et apérti sunt óculi ambórum: cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt folia ficus, et fecerunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem,

abscondit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

R. Transite ad me omnes qui concupiscitis me; * Et narrábo vobis quanta fecit Deus animæ meæ.

V. Vivit Dóminus quoniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo vobis.

Lectio III.

Vocavitque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in paradíso: et tímui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlíer, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dóminus Deus ad muliére[m]: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens cecépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fécísti hoc, maledíctus es inter omnia animántia, et béstias terræ: super pectus tuum gradieris, et terran comedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et muliére[m], et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

R. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut fabus distillans lábia ejus; * Mel et lac sub lingua illius.

V. Veni de Líbano sponsa mea, veni coronáberis coróna gratiárum, Mel. Glória. Mel.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Diffúsa est grátia in Concéptione ejus, et speciósa apparuit inter filias hóminum.

Ant. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gioriósá dicta sunt de te, civitas Dei; fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

V. In hoc cognóvit quoniam voluiste me.

R. Quoniam non gaudébit inimícus meus super me.

SERMO SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI

De Assumpt. B. M. V.

Lectio IV.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.

Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quæ dedit cælis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitiiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia ceteris per partes præstatur: Mariæ vero simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratiam fuisse creditur: non tamen eatenus plena; in Mariam vero totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit, Benedicta tu in mulieribus: id est, plus benedicta quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariæ. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni coronaberis.

R. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in cælis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum eran abyssi, et ego jam concepta eram.

V. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio V.

Non inmerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, et dealbata nive candidior: Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbæ in omnibus repræsentans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit, totum misericordia et justitia, quæ de cælo prespexit: et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in útero, sicut Ieremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuæ paradus. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt univer-

sa florum genera, et odoramenta virtutum: sicque conclusus ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis æternæ et speculum sine macula.

V. Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio VI.

Deiparæ autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque Constitutiones mirifice jam illustrabant; Pius Nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiæ votis annuens statuit supremo suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque Sexto idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti, in Basilica Vaticana, ingenti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissitis etiam regionibus adstante cætu, universoque plaudente orbe, solemniter pronunciavit ac definivit:

Doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpæ labe præservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

R. Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

V. Induit eam Dominus vestimentis salutis: indumento justitiæ, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capti. Gloria. Et in capite.

IN III. NOCTURNO,

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus: annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Laetamini omnes in Domino: et confitemini memorie sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam genitricis suæ.

V. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

R. Nec delectasti inimicos meos super me.

LECTIO SANCTI EVANGELII

SECUNDUM LUCAM.

Lectio VII.

Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI GERMANI EPISCOPI.

In Præsent. Deiparæ.

Ave Maria gratia plena, sanctis sanctior, et cælis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, columba quæ nobis et fructum fers olivæ, et servatorem a spiritali diluvio, ac portum salutis annuntias, cujus penæ deargentatæ, et posteriora dorsi in pallori auri sanctissimi et illumi-

nantis Spíritus fulgore irradiantur. Ave amœnissimus et rationalis Dei paradisus, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextra hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens lilium, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animæque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ebiberant: paradisus, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte ædificatum, immaculatum purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei Regis magnificentia circum ornatum, omnesque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis; in quo non manufactus et vario decore nitens situs est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum errantem humanam stirpem revocare volens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

R. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuæ Paradisus o Maria.

V. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuæ.

Lectio VIII.

Ave Dei mons præpinguis et umbrosus, in quo enutritus agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu præcisus lapis, contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriæ, perpulehrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, cælumque Dei gloriam enarrans. Ave urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. O purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo, Deo dicatum donarium omni creaturarum conditioni præcellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans, et mater viri nescia, innocentiae thesaurus absconditus, et sanctimoniam decus; acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum omnium conditorem Filium tuum ex te sine patre genitum, ecclesiastici ordinis guber-

naacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

R. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

V. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio IX.

Sacerdotes justitia, et probatae, immaculatae ac sinceræ fidei exultatione splendidissime induito. Orthodoxis Principibus, qui præ omni purpuræ aut auri splendore, et præ margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo ac prospero statu sceptrum dirige. Male fidas nationes in te ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternens subicito: subjectumque populum, ut secundum Dei præceptum in suavi obedientiæ obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quæ te tanquam turrum ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito De habitationem, templi decorem semper

conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto, et quovis praesidio destitutis, solamen te exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in laetitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate splendidissimo exitu transigamus in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum Sancto vitæque principio Patre, et coaeterno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

Te Deum.

AD LAUDES.

et per Horas, Antiphona.

Tota pulchra es Maria, et macula originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Ant. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Ant. Benedicta es tu, Virgo Maria, ai Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Ant. Trahe nos Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. *Prov. 8.*

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus. O gloriosa.

V. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

R. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Benedictus Ant. Ait Dominus Deus ad serpentem: inimicitias ponam inter te et Mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti; quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praebisa, eam ab omni laebe praeservasti, nos quoque mundus ejus intercesione, ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum.

Ad Primam.

In. R. breve dicitur. V. Quia natus es de Maria Virgine, etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam.

Ant. Vestimentum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

R. br. Deus omnipotens * Praecinxit me virtute. Deus omnipotens.

V. Et posuit immaculatam viam meam. Praecinxit. Gloria Patri. Deus omnipotens.